

اسرای ایرانی در عراق+تصاویر

۸ مهر ۱۳۹۴ ساعت ۱۸:۴۸

یکی از نقاط نادیده و پنهان جنگ تحمیلی اردوگاه اسرای ایرانی است که در آن زمان به دلیل تخطی عراق از کنوانسیون‌های بین‌المللی درباره رفتار با اسرا کمتر خبرنگار و عکاسی می‌توانست مجوز بازدید از آن و تهیه گزارش را به دست آورد؛ در این میان "برنارد بریسون" یکی از استثناها به شمار می‌رود.

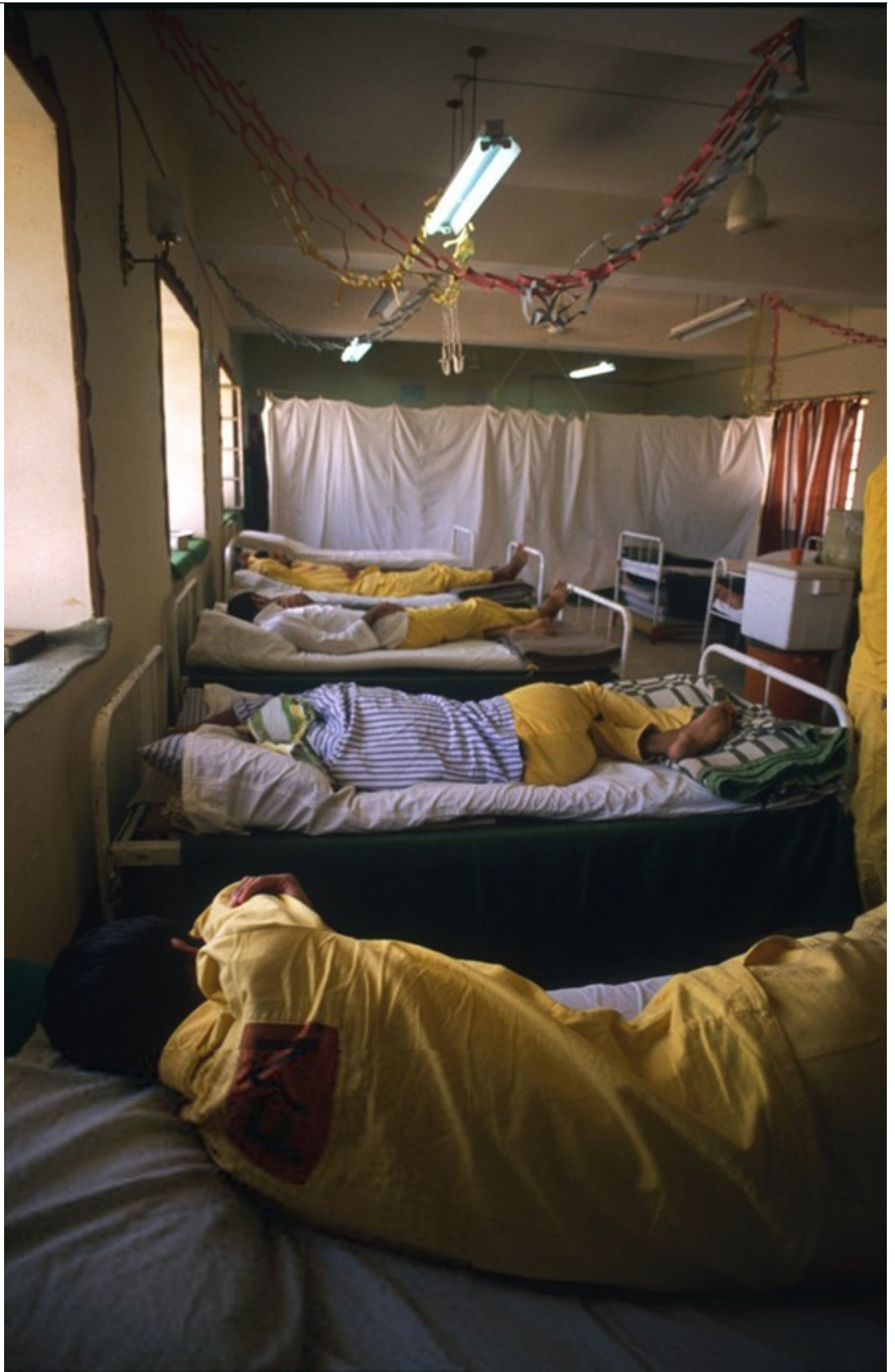
وضعیت اسرای ایرانی در اردوگاه‌های عراق یکی از نقاط نادیده و پنهان جنگ تحمیلی به شمار می‌رود. رژیم بعث که در آن زمان در رفتار با اسیران ایرانی همه کنوانسیون‌های بین‌المللی را نادیده می‌گرفت به هیچ عکاس و خبرنگاری اجازه بازدید از اردوگاه‌ها را نمی‌داد. از سوی دیگر اما گزارشگران نهادهای بین‌المللی که تحت تدابیر این رژیم از اردوگاه‌ها بازدید می‌کردند گزارش‌هایی از رفتار خشونت‌آمیز با اسرای ایرانی منتشر می‌کردند که از سوی رژیم بعث تکذیب می‌شد.

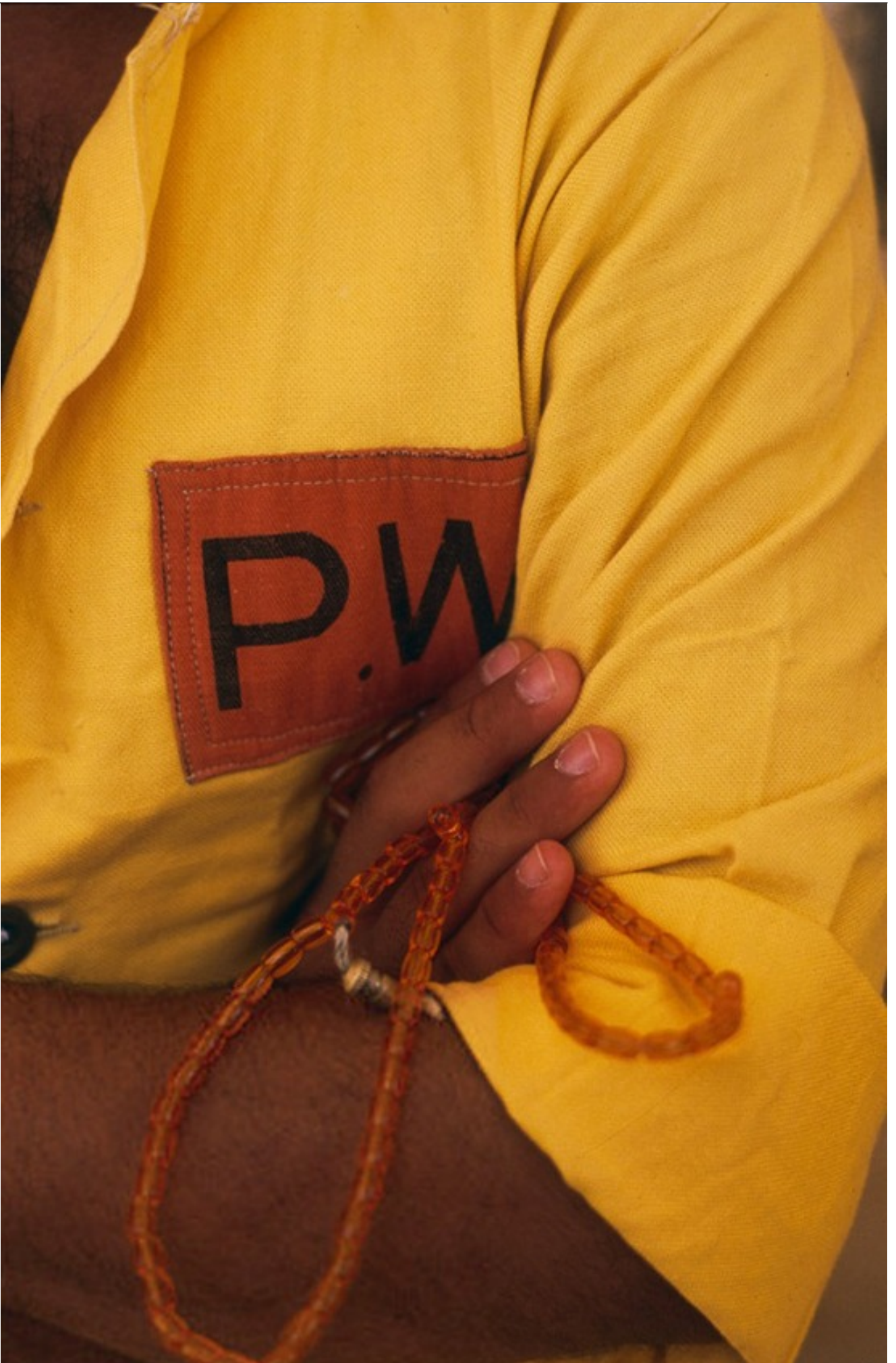
گرچه منع شکنجه و رفتارهای تحقیرآمیز از اصول کنوانسیون‌های بین‌المللی در رفتار با اسرای جنگی به شمار می‌رود اما روایتی که بعدها آزادگان از زندان رژیم صدام عنوان کردند گویا شکنجه، سوء رفتار و آزار اسرای ایرانی تا سرحد مرگ بود. در پاییز ۱۳۶۳ رژیم بعث پس از افزایش فشارهای بین‌المللی در موضوع اسرا اجازه داد نمایندگان صلیب سرخ از چند اردوگاه بازدید کنند و وضعیت را از نزدیک بررسی کنند. گزارش صلیب سرخ گویای شواهدی بود که آنها از خشونت‌ها و بد رفتاری‌های جسمی در اسرای ایرانی مشاهده کرده بودند. در این گزارش اذعان شده بود بدون استثنا بر بدن اسیران ایرانی آثار کبودی مشاهده شده و تعدادی از آنها به واسطه‌ی ضربات وارده بر سرهایشان بینایی و شنوایی خود را از دست داده‌اند. این کمیته اظهار نظر اسیران درباره‌ی انواع و اقسام شکنجه‌ها را تأیید و در گزارش سالانه خود منعکس کرد. در بخشی از این گزارش که مربوط به اردوگاه صلاح الدین است آمده: اسیران را ساعت‌ها از دست‌ها و پاها بدون تماس بدن با زمین آویزان می‌کردند و در بعضی موارد دست و پای آنها را با میله‌ی آهنی به هم می‌بستند. مدت زمان آویزان نمودن مختلف بوده، بین ۱۰ الی ۵ ساعت و گاهی تا ۳۶ ساعت طول می‌کشیده است. این عمل در سلول‌های انفرادی به وسیله‌ی چنگک‌هایی که از سقف آویزان شده بود صورت می‌گرفت یا در بیرون بازداشتگاه نزدیک قسمت اداری انجام می‌شد و اسرا را به شکلی که در معرض آفتاب باشند می‌آویختند. این نوع شکنجه‌ها در ناحیه‌ی مچ دست‌ها و پاها زخم‌هایی ایجاد می‌کرد که آثار آن حتی بعد از گذشت هفته‌ها به جا می‌ماند. علایمی از جمله فرورفتگی عمیق در گوشت مچ دست‌ها و پینه‌ی مچ دست‌ها و پاها که توسط پزشک کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ معاینه شده بود با شرح بد رفتاری‌های فوق مطابقت می‌کرد. در بخش دیگری از همین گزارش آمده است که مسئولان و نگهبانان اردوگاه‌های عراقی در حضور نمایندگان کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ، اسرای ایرانی را با کابل کتک می‌زده‌اند. بازتاب این گزارشات منجر

به فشار نهادهای بین‌المللی و افکار عمومی جهان بر عراق شد و دستگاه تبلیغاتی رژیم بعث ضمن رد این گزارشات در ظاهر سازی آشکار شماری از عکاسان بین‌المللی را برای عکاسی به اردوگاه‌های گزینش شده برد. "برنارد بریسون" عکاس آژانس عکس "سیگما" یکی از عکاسانی بود که در آن زمان تحت نظارت رژیم بعث به "کمپ شماره ۷" اسرای ایرانی در "الرمادی" برده شد تا تصویری متفاوت از گزارش کمیته صلیب سرخ ارائه کند. همه چیز در این کمپ پیش از ورود عکاس به شکل قابل توجهی تغییر کرده بود چرا که همین محل یکی از اردوگاه‌هایی به شمار می‌رفت که در گزارش کمیته صلیب سرخ در مهرماه ۱۳۶۳ به ضرب و شتم و شکنجه اسرا در آن استناد شده بود.

آدرس مطلب :

[تصاویر-عراق-ایرانی-اسرای](https://www.cafetari.kh.com/news/31703/تصاویر-عراق-ایرانی-اسرای)